

Edebiyat Defteri

Ahmet Ceylan -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
17 Mart 2022 Perřembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Aydınlanma

Şems (Güneş)'i anlamak kolay olsaydı, Hz. Mevlana hakkında yazılan kitapların sayısına yakın sayıda eser ortaya çıkardı.

Oysaki Şems'i ne bilen var ne de hakkında yazıp nasiplenen yani neredeyse... Aslında mesele ne yazmak ne de nasiplenmek. Asıl mesele Şems olmaktır, olabilmektir. Bu devrin Şemsleri nasıl olmalı, Mevlanalarını nasıl aramalı ve nasıl maşukuna kavuşacağıının yollarını aramalıdır. "Allah aramakla bulunmaz lakin bulanlar arayanlardır." sözü meselemizin özünü anlatıyor. Bizler (bu devrin Şemsleri) daha iyi bir hayat için değil daha iyi bir ölüm için yaşarız ve yaşatma aşkıdır bizi yaşatan, ayakta tutan. Bizi hapse atsalar bedenlere zulüm olur belki, lakin bizi davasız bıraksalar işte o zaman öldüğümüzün kanıtıdır. "Bütün insanlar ölür ama çoğu zaten yaşamaz." Nefes alan yiyen içen çiftleşen varlıklara ne zamandan beri insan deniyor... Oysaki Şems'i anlamak onun gibi yaşamak-

tan geçiyor, Şems ismine takılmayalım. Şems, Mevlana için güneşti sizin Şemsiniz belki Ahmet, Mehmet, Ayşe, Fatma... Kim bilir?

Şems için Mevlana'yı, Mevlana için ise Şems'i aramak o kadar da

kolay olmadı, çile gerekti, ızdırap gerekti. Mesela Cemşit, rüyasında görüp var olduğunu bilmediği maşuku için tahtından vazgeçerek Anadolu'yu karış karış gezmedi mi? Tarih tekerrürden ibarettir. Bu yüzden geçmişimizi bilmeliyiz ki geleceğimizi inşa ederken yaşanmışlıklar yol göstericimiz olsun. Bir dil öğrenmek isteyen önce kendi dilinin kurallarını bilmelidir ki yeni öğreneceği dilde karşısına çıkabilecek benzer kuralları kendi dili üzerinden anlayıp kavraması ve öğrenmesi kolay olsun. Aksi halde bilmediği kuralı anlamayacaktır, içselleştiremediği kural hayatına da yansımacaktır. Aynı bizim eğitim sistemimiz içindeki İngilizce eğitimi gibi... Yıllarca eğitim alıyoruz ama bir yabancıyla o dili konuşamıyoruz.

Hayatımızı şekillendireceğimiz şu üç günlük dünyada 'En ahmağından bile bir şey öğrenebiliriz.' düsturunca hareket etmeli ve fikirlere açık olmalıyız. Fikir teatisinde bulunabileceğimiz meclisler

bizi biz olmaya yaklaştıracaktır. Şunu unutmamalıyız ki bu yaşam bir tiyatro perdesi gibidir. Başrolde siz, çevrenizde yardımcı oyuncular vardır. Aynı olay her insan için geçerlidir. "Kâinat insanoğlunun emrine verilmişken iken insanoğlu kendine takılıp kalmıştır."

Hiç düşündünüz mü? Misafirlige gitseniz ve ayrılma vakti geldiğinde kalksanız gitseniz o evde evin yaşantısını değiştirecek bir değişiklik olur mu? Tabi ki olmaz. Peki, ev sahibi o evi terk etse...

İşte o zaman evin kirası, elektriği, suyu vb. birçok ödeme yapılamayacağından işler aksayacaktır. Yani ev sahibi giderse sistem bozulur, misafir giderse, sadece gider. Şimdi biraz tefekkür edelim.

Dünyamızdan bir hayvan ırkını ya da nebatattan bir tür bitkiyi sistemden çekelim. Mesela arı ırkının sonu, dünyanın sonu demektir. Birde insanı yaşadığımız dünyadan çıkartalım. Balta girmemiş orman kavramını duymuşsunuzdur. O baltanın, sapı tahta, baş kısmı sert bir metalden yapılmış bir alet gibi düşünüp anlamı daraltmayınız. O ormanlara insan girmediği için belgesellerde izlediğimizde

eko sistemin ne kadar da güzel bir şekilde işlediğini görürüz. Yani insan, bu dünyada misafirdir. Misafir olduğumuz bu dünya bizi ne kadar da kendine bağlıyor.

Sizce de öyle değil mi?

Dünyaya dünya, ukbaya ukba kadar değer vermeliyiz.

M.o.k.s.

İnsanoğlu ilk insandan bugüne hayatı insanları hayvanları kâinatı kısaca yaşama dair neyi yönetebiliyorsa bu işleri organize etmeye büyük bir zaman ayırmıştır. Yönetme çabası içinde olanlar “M.O.K.S.” u birden çok tanımı olacak şekilde uyguluyorlar.

Bunlardan iki tanesini ele alalım.

1)
Motivasyon
Oluşturarak
Katılım
Sağlama yöntemi...

2)
Meşe
Odunu ve
Kızılılık
Sopası yöntemi...
Şeklinde iki tanım yapabiliriz.

Başarıya ulaştıran yollar birden çoktur. Önemli olan başarı elde etmek değil, toplumun faydasına olacak şekilde başarıyı devamlı hale getirmektir.

İlk M.o.k.s eğitiminde olduğu gibi...

Birde ikinci M.o.k.s. eğitimi vardır ki çocukluğumuzda acısını hissettiğimiz bir durum olarak geçmişteki yerini almıştır.

Fark sizce nedir?

İkinci M.o.k.s. eğitiminden başlayalım anlatmaya, çocukluğumuzda bize uygulanan M.o.k.s eğitiminde olduğu gibi eğitim

sistemi cebren de olsa bir başarı getirmiştir. Tabiki buna başarı denilirse...

Birkaç bölüm (Endüstriyel Elektronik, İşletme, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri, Elektrik-Elektronik Mühendisliği ve İlahiyat) okudum.

Peki, bu bir başarı mıdır?

Bence, bunlar birer başarı değil...

Sadece çocukluğumuzdan bugüne bize uygulanan eğitim ve öğretim sistemindeki bizi yarış atı gibi hazırlayıp bir hipodroma sokma telaşının bir neticesi diye düşünüyorum.

Topluma fayda düşüncesi içinde olmadan yetişen bir gençlikten, devletimizi devletler muvazenesinde zirveye getirme heyecanını ve gayretini beklemek saflık olur.

Peki, ilk M.o.k.s. eğitimi uygulansa bu toplum ya da gençlik neler yapabilir?

İlk gayesi insanlığa daha fazla nasıl faydalı olabilirim düşüncesi olur ve seviyesi arttıkça insanlık, kâinattaki bütün varlıklara nasıl faydalı olabilirim şeklinde genişler ve her şeyi sevmeye çalışır. Evet, böyle bir gençlik hayal ediyorum.

Okuyan, düşünen, tefekkür eden ve toplum faydasına icraatlar ortaya koyan bir gençlik...

Öyle bir gençlik hayal ediyorum ki...

Lafın kısası hayalim...

TEFEKKÜR NESLİ...

Öyle Bir Nesil Hayal Ediyorum Ki...

KIZIM NİLÜFER OĞLUM AHMET RASİH VE ONLARIN NEZDİNDE GENÇLİĞE...

Evet, kızım, oğlum! Sıra sizde... Yavuz Sultan Selim Han'ın dediği gibi, "Yürü, top senin, çevkân (Cirit oyunlarında atlıların birbirlerine attıkları değnek.) senindir..." vakit sizin vaktiniz, devir sizin devrinizdir. İnsanoğlu fert olarak başrolünü oynadığı bir oyunu sergiliyor, sıra sende kızım, oğlum... Nilüfer'im Ahmet Rasih'im inşallah istikamet üzere bir yaşantınız olur. Bizler aileniz olarak bu temel eğitimi size verme telaşı ve gayreti içerisindeyiz. Siz geleceksiniz. Geleceği inşa edecek toplumun bir ferdi olacaksınız.

Temelde İslam inancı üzerinde atalarınızdan gelen İslami bilinç ve disiplinle Allah'ın ve Peygamber Efendimizin (salât ve selam onun üzerine olsun.) adını güneşin doğup battığı her ufka ulaştıracaksınız. Bu size ve sizden sonrakilere vasiyetimdir. Hayatınızın tanzimini bu davaya (hiçbir tarikat ve cemaat alt kümelerinin içinde yer almayan evrensel kümesi İslam olan davadır.) göre ayarlayın. Gelip geçici olan bu dünya için ebediyetinizi

riske atmayın. Bu hayat çok kısa... Yaşlı bir amcaya gençten bir delikanlı sormuş: "Amcacığım kaç yaşındasın?" "Evladım seksen civarındayım." "Peki, o yaşında hayatı nasıl hissediyorsun." dediğinde amcanın verdiği cevap hayatın kısa ve çabukluğunu anlatmaya manidar bir örnektir. Amca şöyle söyler: "Evladım çok yakında sen de öğreneceksin." yani o kadar çabuk gelecek "gelecek dediğin" ve o zaman kızım, oğlum inşallah sizin için birçok şey geçmiş olmaz ve keşke demezsiniz.

İstikbale irade kullanımı ve sorumluluklarımız açısından bakıp gerekli plan ve programı yapmak gerekirken, maziye kader yönüyle değerlendirmek uygundur. İstikbalde yolumuzu aydınlatmayacak, bizi sa'ye sarılmaktan ve hayra sevk etmeyecek şekilde geçmişle alâkalı her yakınma, kaderi tenkit, ef 'âl-i ilâhiye'ye karışma ve haddi

tecavüz manasına gelir. Bundan dolayıdır ki, Peygamber Efendimiz (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) bir hadis-i şeriflerinde buyurmaktadır:

"Eğer başına bir iş gelirse, 'Keşke şöyle yapsaydım; o zaman şöyle olurdu.' deme. 'Allah'ın takdiri böyleymiş; O dilediğini yaptı.' de. Zira 'Keşke şöyle yapsaydım' sözü, şeytanın vesvesesine yol açar." (Müslim, Kader, 34)

Evet, bu hadisi şerif bize keşke kelimesinin ne kadar da büyük tehlikeye kapı aralayabileceğini göstermektedir. Burada cevaz verilen sınır sadece geçmişte yaptığın işlerdeki hayır arayışındadır.

"Mesela keşke dün teheccüt namazını kaçırmasaydım." Burada kaçırılmış bir hayır söz konusu ve "keşke"nin cevaz sınırları içerisinde değildir.

"En büyük ahmak geçmişten ders çıkartmayıp aynı hatalara düşendir."

İstiyorum ki kızım, oğlum ahmak olmasın, ebleh olmasın, sıratı müstakim üzere bir yaşantı içinde olsun ve müjde hadisine

"Nasıl yaşıyorsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle dirilirsiniz." (Mirkât, 1/332) mazhar olsun.

Bu arada ölümü unutmayın! Kızım, oğlum ve bu devrin genç kalabilmiş bireyleri...

"Lezzetleri tahrip edip acılaştırılan ölümü çok zikrediniz."

(Tirmizî, Zühd: 4, Kıyâmet: 26; Nesâî, Cenâiz: 3; İbni Mâce, Zühd: 31; el-Hâkim, el-Müstedrek, 4:321.) Hadisi aklınızdan kalbinizden ve yaşantınızdan çıkmasın.

Gelin "NİYET" edelim...

Düşünen tefekkür eden bir toplum olana kadar çalışacağımıza; gecemizle, gündüzümüzle, malımızla, ilmimizle, yani her nasıl bu işin ucundan tutabileceğimize öyle yapacağımıza niyet edelim ve harekete geçelim.

Hayy'dan gelenin Hu'ya yolculuğu

“Hayy
Aşk, tek hece
Ölüm, iki hece
Kesretten vahdete
Ölünce...
Hu.”

Hayat denilen yolculuk; öncesi ve sonrası ile fani, dünyaya ait zaman denilen izafi kavramın içinde bir ele alıştır, sınırlılığın içinden sınırsızlığı haykırma çabasıdır, öze dönüş yolculuğunun mukaddimesi hükmündedir.

Yukarıdaki şiir Hayy olan yaratıcıdan geldiğimizi ve Hu 'ya olan yolculuğumuzu irdelemektedir. İlk ve son satırların tek hece olması, hecenin kendini ifade etmesi, bizim zaman kavramımızın dışındaki bir olguya işaret eder. Orada “Hayy” vardır, hep vardı. Zaman denilen izafi kavramın içerisinde bizler idrak ettiğimiz ölçüde O’nu idrak etmeye çalıştık. Vakit tamam olduğunda, kelimelerin çokluğundan hecenin kendisini ifade ettiği “Hu” hecesine sıra geliyor.

Zaman denilen kavramın içine girmeden de vardık. Belki bu bedenlerimizde değildik. Kâinata elmada, armutta, keçide, koyunda, inekte, balıkta, otta, çayırdı ya da neredeysek orada bir yerde beden gömleğimiz hazırlanıyordu. Ruh beden gibi maddi bir yapı olmağı için o şuradadır diyemiyoruz. Lakin yaratıcıda desek yanlış bir ifade olmaz. Yaratıcıdır demiyoruz, yaratıcıdır diyoruz.

Ne O’ndan tamamen ayrı tutuyor ne de aynıdır, diyoruz. Ayet-i kerimde “O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır.” (İhlâs suresi 3’üncü ayet meali) Buyruluyor.

O’ndan gayri bir şey düşünmek şirk olur. O demek de...

Dengeyi korumalı ve O’ndanız demeliyiz. Şiirin altı satır olması kâinatın altı günde (Fussilet suresi, 9’uncu ve 12’nci ayet mealleri: De ki: “Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratana inkâr ediyor ve O’na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.” Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızıkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğşe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: “İsteyerek veya istemeyerek gelin.” İkiisi

de: “İsteyerek (İtaat ederek) geldik” dediler. Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğşe emrini vahdetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)’ın takdiridir.) yaratıldığına işaret eder. İlk ve son satır zamanın dışında, diğer

satırlar zamanın içinde ele alınmıştır. “Aşk tek hece” olarak vahdeti işaret etse de ifade çok kelimeyledir yani bir kesret söz konusudur. Bu da insanoğlunun hakkelyakine burada ulaşamayacağını bir göstergesidir. Konuştukça, nefes aldıkça kesret ortaya çıkacak ve vahdet sadece kelimedede kalacaktır. Oysaki ilk ve son satırlar öyle midir?

Tabi ki hayır! Orada sadece “Hayy” vardır diğerinde de sadece

“Hu” vardır. Vahdet, vahitle ifade edilmiştir ve bu kavramları nerede idrak edebileceğimizin de şifresi verilmiştir. Aşk, doğumu ve başlangıcı, idrak edişi öze dönüş yolculuğunun gerekliliğine işaret eder. Ölüm, iki hecedir ve kesret ifade eder.

İnsan O’nu idrake yaklaştıkça karşısına sevdiği şeylerle imtihanlar çıkar. Ölüm de dünya hayatının bir alternatifi olarak karşısında olduğu için yaşam ve ölüm ikilemesi teklife dönüşene kadar insan

zaman kavramının sınırları içerisinde “Hu” der durur. İdraki ölüm sonrasında. Orada nefes farklı, beden farklı, her şey maddi dünyadan farklıdır. “Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere “ölüler” demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz.”

(Bakara suresi 154’üncü ayet meali)

Ayeti kerimesinden bize göre ölü yani toprağın altına defnettiğimiz bedeni artık hareket etmeyen, kas gücünü kullanamayan,

gözlerini dahi açmaya muktedir olamayan bir varlığa dönüşen insanı (Allah yolunda öldürülen) ölü olarak nitelendirmememiz gerektiği vurgulanıyor ve onları diri olarak ifade ediyor. Bu durumu

idrak edemeyişimizi açıklıyor.

Bu řuurun idraki halinde, ehli kubur keřfedilebilir. Bu konular

mistik ifadeler gibi gözükebilir ama idraki halinde ayette işaret edilen hayatı burada müşahede etme imkânı olabilecektir.

Biraz da tefekkür...

Devir Değişti

Devir değişti... Eskiden de gıybet vardı ama bu devirde “Ey inananlar, zandan tümüyle sakının, çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin gizli şeylerini araştırmayın ve birbirinizi arkadan çekiştirmeyin. Ölü kardeşinizin etini yemekten hoşlanırsınız? Elbette ondan öğrenirsiniz. ALLAH’ı dinleyin. ALLAH tövbeleri kabul edendir, Rahimdir.” gıybet yamyamlığa (o kadar çok ölü kardeşimizin etini yer olduk ki yamyamlığa) dönüştü. Nadirattan olan günahlar (dan bir günah olan söz taşıma, koğuculuk, nemime: Kalem Suresi’nde Rabbimiz “Ayıp araştıran, koğuculukla söz gezdiren kimseye itaat etme.” buyuruyor. Ya da Peygamber Efendimiz (Salât ve selam onun üzerine olsun.) yanından geçmekte olduğu iki mezar hakkında şöyle buyurdu: Bu ikisi, kendilerince büyük olmayan birer günahtan dolayı azap görüyorlar. Evet, aslında (günahları) büyüktür. Biri koğuculuk yapardı. Diğeri ise idrarından sakınmaz, iyice temizlenmezdi.” Yine bir başka hadis-i şerifte, insanların arasını bozmak, birbirlerine düşürmek için söz götürüp getirme işini yapan kişinin cennete giremeyeceği beyan ediliyor. Nitekim Fahri Kâinat Efendimiz “Söz taşıyan cennete giremez.” ikazında bulunuyor ve o günah günümüz dünyasında hayatın merkezine getirildi. Gıybetler iftiralara o da nefreti tetikledi ve topluma tefrika tohumu atıldı ve atılmaya da devam ediyor. Plan (televizyon programları, diziler vb. İletişim araçları ile ayrılık tohumu aşılama düşüncesi) gayet küffarın istediği gibi tıkr tıkr işliyor. Birbirimizle çekişip didişmekten bir olamıyoruz. Modern koğuculuk artık gündemde; bir meselenin aslını astarını araştırmadan bir veriyi paylaşmak diğer taraftan bu hilafı baki olabilecek bu beyana hassasiyet göstermeyip bizi biz olmaktan uzaklaştıracak ve ayrılık tohumu ekecek yorumlar yapmak modern koğuculuk içerisinde yer alır. Bu uygulama Efendimizin Sünneti’nde yer almaz ve Efendimiz der ki: “Benim sünnetimi terk eden benden değildir.” Bu tehdidin muhatabı olmak ister misiniz? Oysaki koca bir dünya, barış için, huzur için, insana insanca muamele yapılsın için, kan dökülmesin için bizim bir olmamızı bekliyor... Biz ise... Anlayış, sabır, aklına geleni dini bir süzgeçten geçirmeden konuşmamak eskiden olgunluk göstergesiydi ve hâlâ öyle olmaya devam ediyor.

Neredesin ey olgunluk?

Koğucuya inanmamalı. Çünkü laf taşıyan kimse fasıktır yani günah olduğunu bildiği halde yaptığı işin ya da söylemin toplumu ayrıştırdığını gördüğü halde bu icraatına devam eden kişi, onun şahitliği kabul edilmez. Koğucuya Allah için buğzetmeli, kızmalıyız. Çünkü koğucu Allah katında sevimsizdir. Allah katında sevimsiz olana buğzetmek bir görevdir. (Görevden kasıt düzelmesi içindir.)

Her aklına geleni söylemenin, koğuculuk yapmanın kınanmayacak bir yönü de vardır ki: Efendimiz (Salât ve selam onun üzerine olsun.) “İnsanların arasını düzelten ve hayır maksadıyla söz ulaştıran yalancı değildir.” buyuruyor. Bu durum şeklen söz taşıyanın hâline benziyor gibi görünse de niyet bakımından oldukça farklıdır. Şerrin önüne geçmek için o kötülüğün gerektiği yerde anlatılması ve şahitlik yapılması koğuculuk olarak değerlendirilmemiştir. Örneğin insanların arasını bulmak, dargınları barıştırmak amacıyla söz taşımak dinen sakıncalı görülmemiştir. Çünkü burada hayır muradı söz konusudur. Lakin yapmak istediklerimiz ile yaptıklarımız birbiriyle örtüşmeli ve sonuç toplumu ayrışmaya götürmemelidir.

Rabbim bizlere doğru yolunda istikamet nasip etsin inşallah.

Biten Tohumlar

İman, İslam olmanın son aşamasıdır. İslam olmak ise Kelime-i Tevhit, Namaz Oruç, Zekât ve Haccı kabul ettiğini dil ile söylemek ile olur. Bu söylemler kâlden hâle dönüştüğünde iman huzura ermiş mutmain bir nefsin kapısını aralıyor demektir ve sonrasında

Allah ben bu kulundan razıyım der.

Yani veciz bir sözle özetleyecek olursak;

“İman, İslam olmanın aksiyona dönüşmüş halidir.”

Kelime-i tevhidin söylenmesi ile insan İslam dairesine girer

ve iman tohumu atılır. O an vefat etse imansız gider diyemeyiz.

Aynı imanlı gider diyemeyeceğimiz gibi... İman aksiyonla açığa

çıkan bir olgudur. Son nefeste, ekilen tohumun beslenmesiyle bir çiçek oluştuğu gibi iman tohumunun İslam'ın gereklerinin yerine getirilmesiyle iman tohumu açacak ve inşallah ölüm iman ile

gerçekleşecektir.

Namazın ikame edilmesi farzdır. Bu bilgiye inanmak İslam dairesi içerisinde yer bulmak anlamına gelebilir ama iman denilen

tohumun açması için bu tohumu namazı ikame ederek yetiştirmek

ve son nefeste iman ile gitmenin kolaylaşması sağlanabilir. (Mirkât,

1/332: “Nasıl yaşıyorsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle

dirilirsiniz.”)

Dava İnsanı

Stjepan Filipovic: Hırvat kökenli Yugoslav savaş kahramanı, Bosna'daki Mostar kentinde yaşarken 1937'de işçi hareketine ve 1940'ta da partizanlara katılmış ve 1942'de esir alınarak idama mahkûm edilmiştir. İdamından önce Yugoslav komünist partisini desteklemesi ve faşizm karşıtı sloganları nedeniyle idam saatinden 15 dakika önce idam edilmiştir.

İnsanların batıl davalarında ölüme güle güle gitmeleri hiç mi içinizi acıtmıyor? Hak da olsa batıl da olsa davasına sadık insanları sever muhabbet beslerim. Üzüntüm, bu insanlar bir de Efendimiz'i bilselerdi, Kur-an'ı bilselerdi, Rabbime yönelselerdi... İşte o zaman davalarında ebediyetlerini de kurtarabilirlerdi. Halit bin Velid İslamiyet ile kucaklaşmadan önce de büyük bir dava insanıydı. Hanibal'ı Halit'in kapısında komutanlık dilenirken görürüz. Ama o Halit, iman nuruyla nurlanınca sahabi Halit oldu, hem bu dünyada hem de ahirette büyük bir dava insanı olarak anılacaktır inşallah. Bizim neslimizde yetişen ama iman noksanı dava insanlarına acıyalım ve unutmayalım ki bu devrin Halitleri, Amrları, onların arasından çıkacaktır. Biraz sabır biraz da ilgi alaka gerekli... Maarif davamız gözden geçirilmeli, yeni neslin dava insanlarını imansız bırakmamalıyız.

Madde Ve Mana

Hepimizin hayalleri vardır.

Bunları gerçekleştirebilmek için çabalar dururuz. Mesela kimimiz klavye başında deklanşöre basar gibi her harfi tarihe not düşecek şekilde resmetmekte, kimimiz de daha iyi bir yaşam için çabalamaktayız.

Bu devir daha iyi bir yaşam için çabalayanların değil daha iyi bir ölüm arayanların devridir. Ümitsizliğe kapılıp da Fehim Bey (Cervantes'in Don Kişot'una ya da Gonçarov'un Oblomov'una benzetilen güçlü bir karakterdir.) gibi hayallerini gerçekleştirememiş ve hayata küs bir şekilde ölümü bekleyenlerden olmayalım.

Yaşamak için yaşayalım. Ölmek için yaşamayalım. Bir manası olmalı yaşamanın:

“ Mananın önündeki en büyük engeldir madde.

Demokrit (Demacritus Leukippos'un öğrencisi Demomritos

ya da bazı kaynaklarda Demokritus, MÖ 460-370'lü yıllarda yaşamış ve Sokrates'den sonra ölmüş olmasına rağmen, “Sokrates öncesi doğa filozofları'ndan sayılır) ve Epikür (Epikuros, Helenistik felsefenin en önemli düşünürlerinden birisidir) tartıştı. Konu:

Madde.”

(Madde ve mana, 2015)

İki filozofun tartıştığı “madde” bugünün insanın amacı haline geldi. Hâlbuki amaç kulluktu. (Zariyat suresi 56'ncı ayet meali: “İnsanları ve cinleri ancak kulluk etsinler diye yarattım.”) Amaçlar ile araçlar birbirine karışınca madde, mananın önüne perde olarak indi. Şunu unutmayalım; ölümsüz insan yoktur.

“ Ölüm öldürülmüyor, ecelse gizli

Gördünüz mü çevrenizde ebedi

Ölüm hak, ölüm muhakkak

Gel sen korkmana bak”

(Korkmaktan kasıt hesabını kitabını

burada yap ahirete hesabı bırakma. Ölmeden evvel kendini hesaba çek ve eksiklerinin endişesiyle sende bir korku hâsıl olsun havf (korku) ve reca (ümit) dengesi bozulmadan.) (Serbest, 2015)

Bizi hayvandan, nebatattan ayıran irademizi doğru vakitte doğru yerde doğru şekilde kullanmamız, yaşadığımızı hissetmemizi sağlayacaktır.

Bütün insanlar ölür (Ankebut suresi 57'nci ayet meali: “Her can ölümü tadıcıdır. (Ondan) sonra bize döndürü (lüb getiri) leceksiniz”.) ama çoğu zaten yaşamaz.

(Yaşadığının farkında olmadan geçen ömür insana ebedi âlemin kapılarını aralamıyorsa yaşanmamış gibidir.)

Teşekkür

Rahman Rahim Allah'ın adıyla başlıyorum.

Dünyaya gelmeme vesile olan ilk insandan bugüne, neslinden geldiğim atalarımaya hayır dua ile başlamak istedim. Her ne kadar isimlerini bilemesem de Rabbimin katında hepsinin isimleri mahfuz (saklı) ve şu an torunlarına bir hayır dua gönderdiği için teşekkür ediyorlardır diye düşünüyorum. Dünya gözüyle görebildiğim büyüklerimi ismen zikretmek istiyorum.

Babaannemin annesi, (EMİNE ŞAHİN), dedem (KADİR CEYLAN), babaannem (FATMA CEYLAN), dedem (HAKKI GÜLER), anneannem (ŞEHRİBAN GÜLER) ve annem (CEMİLE CEYLAN) ve babam (İSMAİL CEYLAN)'a teşekkürü bir borç biliyorum.

Rabbim dünyaya gelmemize siz değerli büyüklerimizi vesile kıldı. Zaman ne kadar ilerlerse ilerlesin sizler ve bizler bu dua hareketinin hissedarları olarak kabir denilen ebedi hayatın sinema şeridi gibi önümüze serildiği bir ortamda, bu kitap ve benzeri amel defterimizi açık tutacak amellerle mutlu mesut olacağız inşallah.

Rabbim kendisine layık bir kul habibi edibine layık bir ümmet olabilmeyi nasip etsin...

AynaYolu Kitabının Mukaddimesi

8 kitap kapağı da ayındır sadece renkleri farklıdır.

Kapakta yer alan inanç ve ideoloji simgeleri ve ortasındaki kelime-i tevhit tasarımının açıklaması giriş kısmı olarak seçilmiş bir yazıyı okumaya başlıyorsunuz. Aman sıklık kelimeler aşına olduğumuz türden değil diyerek okumayı kesmeyiniz. Bu kitapta tarihin bu dönemine şahitlik etmiş bir gencin satırlarından sadırlara yol bulma telaşını göreceksiniz. Umuyorum devrin bu karanlık dönemine ışık tutmada refakatçiniz olabilirim. Bu yazı yazmayı planladığım AYNA YOLU kitabının bir özeti şeklinde tasarlanmıştır. Rabbim ömür verirse o çalışmanın da vücut bulmuş halini sizlerle paylaşacağım. 2015 ve daha sonraki baskıda kullandığım teşekkür önsöz ve öyle bir gençlik hayal ediyorum ki yazılarını aynen muhafaza ettim yeni kitaplarda. Okumaya başladığınız yazı AYNA YOLU kitabında yer alacak konular hakkında fihrist hükmündedir. (Burada değinilmeyen, şartlar olgunlaşmadığı için kaleme alınmayan bölümler o vakit özğürce son dokunuşları yapıp kitaba eklenecektir.)

*

Bütün inançlar ideolojiler hikmetler felsefeler vahiyler hepsi yaratıcıdan geldiği için “La ilâhe illallâh Muhammedur Rasûlullâh” çevresinde ele alarak kapak tasarımını yaptık. Tahrif olmuş, değiştirilmiş, dönüştürülmüş inançların içerisindeki doğru bilgi arama telaşına da girmemek gerekir diye düşünüyorum. Ancak tasnif etmek açısından b ulduğumuz noktayı sabit alarak hak dinin İslam olduğu düşüncesi ile diğer inançları ve ideolojileri inceleyebiliriz. Bu sayede insanlara olan saygımız sevgimiz fikirlere olan anlayışımız artacaktır. İnsanların birbirini amasız sevdiği bir dünya için mücadele ediyoruz. Kim neye inanırsa inansın insan olduğu için değer görmeli ve insanlar her neye inanıyorlarsa inançlarının gereklerini yerine getirmeli diye düşünüyorum. İncim gereği Allah’ı yaratıcım kabul ediyorum ve benim Rabbimin kimsenin sevabına günahına duasına incına ya da inançsızlığına ihtiyacı yoktur. İslam dinini kabul eden bir kişinin inandığını ifade ettiği dinin kurallarını ve uygulamalarını yerine getirmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu aynı şekilde diğer inanç ve ideolojileri benimseyen insanlar için de geçerlidir. Bu sayede neye, neden inandığını bilen ve incının gerekliklerini yerine getiren bireylerin yaşadığı bir toplumu inşa etmiş oluruz. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Tercih etmediğimiz şeyler üstünlük sebebimiz olamaz. Dünyaya gelirken hangi milletten olduğumuzu biz tercih etmedik. O yüzden Türk olmamız Kürt olmamız Arap olmamız vb. üstünlük sebebi değildir. Ecdadımızla gurur duyabiliriz. Bizden önce güzel işler yaptıkları için insanlığa örnek oldukları için ancak şunu unutmayalım en güzel örnek dediğimiz insanlarda da kusur olduğunu günah olduğunu unutmayalım. (Peygamberler istisna, onlar ismet sıfatına sahiptir.) Severken ölçülü sevelim nefret ederken ölçülü nefret edelim Peygamber efendimizin s.a.v. hadis-i şerifine atıfla söylüyorum bu ifadeyi. Putlaştırdığımız insanlar gün gelir tağutlarımız olur ve bizi biz olmaktan çıkartan sebeplere dönüşürler. Denge insanı olan ve inandığını yaşama gayretinde olan bir nesli inşa etmeliyiz. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Dini değerleri kullanan güruhun gençler üzerindeki etkisi dinsizliğe sebep oluyorsa bu işin müsebbibi din değil onu tahrif eden güruhtur. Lakin günümüz toplumunda (2021) dinle insanı aldatanlar yüzünden insanlar koşa koşa dinden uzaklaşmaktadır. İki ay olmasına iki gün kalan yeni başladığım iş yerinde ikamet eden gençlerden eczacılık ve elektrik elektronik mühendisliği okuyan gençler bana gelip biri deist diğeri ateist olduklarını ifade ettiler. Gel zaman git zaman muhabbetlerimiz neticesinde ayrı zamanlarda çalıştığım yere gelerek biz tekrar Müslüman olduk dediler. Birkaç dakika önce tekrar İslam olma sebeplerini sorduğumda, söylemlerin yaşantıdaki görüntüsü şeklinde ifade ettiler. Şu an inançlarının gereklerini yerine getirme gayreti içerisinde. Peki, yıllardır dini söylemi, imkânlarla harmanlayıp karşımıza mücahit çıkarma gayreti olanların devrinde inançsızlığın zirve yapmasında hiç mi payları yok. Elbette var. Bir vaiz müftü imam müezzin vb. düşünün. Cuma günü hutbeye çıkıp Allah, Peygamber s.a.v. dedikten sonra kredi çektiği para (riba, faiz) ile hayatına konfor kazandırdığı imkânlarına döndüğünde aslında ayeti kerimede de dendiği gibi (2:279) Allah ve resulüne harb ilan etmiş kübbeli ve taylasanlı olarak yerini belirtmiş olmaktadır. Bu yüzden söylenenlerin toplumda bir karşılığı oluşmamaktadır. Kulaklar doydu gözler aç... İnsanlar söyleyen anlatan değil yaşayan insan görmek istiyor. İnanıyorum öyle bir dönem de gelecektir. Karanlığın en güzel tarafı aydınlığın habercisi olması cihetiyledir. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Dilsiz şeytan olmak devrimizin en büyük hastalıklarından. İnsanların ayrışmasından beslenenler toplumu böldüğü için toplum sevginin körleştirici etkisine kapıldığı anları yaşarken önünde gerçekleşen olaylara kör kalabilmektedir. Bir şeyi görememe sebebinin uzaklık değil fazla yakınlık olması gibi... Sevgi bu yakınlık örneğinde olduğu gibi körlük noktasına insanları çekmektedir. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

AYNA Nedir? Kimdir?

Ahmet, Yasemin, Nilüfer, Ahmet Rasih... İlk harf ile başlayalım. Neşet ettiğimiz yer dergâh olarak da kullanılan bir evdi. Allah zikrini cehri şekilde(atletimiz ruhun gözyaşları ile giyilemez hale gelene kadar) vird edinirdik. Kendi çapında ilme ilgili bir aile çocuklarının da benzer kapıları aralayarak ruh yolculuğu yapsın diye medrese yollarını gösterdi. Yıllar içerisinde sarf nahiv vb. okumaların ardından, yolculuğun bir sonraki durağı fûnûn-u müsbetenin ulûm-u diniye ile birlikteliğine kapılar aralayacak elektrik elektronik mühendisliği bölümünün okunması oldu. Okul ile birlikte dernek tarikat vakıf cemaat sivil toplum kuruluşlarında vb. dini faaliyetlere katılarak hayatın içinde yolculuk peyleme, kendini bulma çabaları hız kazanmıştı. İlahiyat bölümü okumanın maksadı da bu duraklardan bilgiyle geçmekten gayri bir şey değildi. Bilginin uygulama sahasında 1997 senesinde başlanılan nakşi usulü vird ile seyru süluk yolculuğu başlamış, farklı metotlar farklı tarikatlardan uygulanarak nakşi kadiri vb. 2018 senesinde intisap edilen yollardan birinin temsilcisinin ifadeleriyle (gelinen noktada bir şeyhe gerek olmadan yolculuğa devam edebilirsiniz) virdimiz, tarikat usullerinde noktalanmıştır. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Dünyada amaç ve araçlar yer değiştirdiğinde dünyadaki yaşamı tehdit eden en büyük düşman haline geliyor insan doğrudan ya da dolaylı bir şekilde. Ev sahibi ve misafir olmak hakkında birkaç kelime ile ifade edeceğimiz örneği okumak üzeresiniz. Sizler i düşünmeye edinilen bilgi ile tefekkür etmeye ve kabiliyetiniz ölçüsünde hareket etmeye davet ediyorum. Dünyadan hayvan ırkından bir ırkı çıkartırsak mesela arı ırkını, dünya birkaç hafta içerisinde yok olur. Çünkü arılar tarımsal bitkilerin tozlaşmasını sağladığından dünyadaki yaşam için hayati önem arz etmektedir. Ancak dünyadan insan ırkını çıkartırsak dünya daha yaşanılır bir yer olur. Balta girmemiş orman örneği verilebilir. Bunun sebebi hayvanın bu dünya için yaratılmış olmasıdır yani ev sahibidir. Ev sahibi evden çıkarsa düzen bozulur ancak misafir evden çıkarsa evde bir değişiklik olmaz. İnsan bu dünyadan ayrıldığında negatif anlamda evde hiç bir değişiklik olmaz. Hatta dünya daha yaşanılır bir yer haline gelir dünyadaki yaşam için amazon ormanları örneği tabi insanın girmediği bölgeler. Dünyayı amaç haline getiren gafil insan misafirligi o kadar ciddiye alır ki çevresinde ebedi yaşayan hatta iki yüz yaşında kimse görmediği halde sanki ebedi yaşayacakmış gibi mal istifleme telaşına girer ve sistemi bozar. Bu duygu insanın içindeki ruhun ebedi olmasından kaynaklanmaktadır. Burası beden gömleği ile yolculuğumuz tamamlanana kadar misafirlikte olduğumuz bilincini koruma alanımızdır. Buraya kadar yolculuğumuza eşlik ettiğiniz için teşekkür ediyorum. Az kaldık kitap satır satır dertlerimizi sizlere ulaştıracak. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Kabirde sorulara cevap verecek olan bedenimiz değil ruhumuzdur. İslam'ı beynimizde bir bilgi olarak değil ruhumuzda yaşantı olarak bulundurmalıyız ki kabirde sorulacak Rabbin kimdir? Dinin nedir? Peygamberin kimdir? Kitabın nedir? Sorularına cevap verenlerden olabilelim. Bu bölümün bir diğer başlığı da kalbinde Müslümanlardan hiç kimseye karşı en ufak bir kin tutmayan ve Allah'ın verdiği herhangi bir nîmet ve hayırdan dolayı da kimseye aslâ hased etmeyen sahabinin cennetle müjdelendiği hadis-i şerif hakkındadır. Kulak kesilelim. Enes b. Mâlik r.a. anlatıyor. “Şimdi yanınıza cennetlik bir adam gelecektir.” dedi Peygamberimiz s.a.v. bir de baktık ki Ensâr'dan, abdest suyu sakalından damlayan ve ayakkabılarını sol eline asmış bir adam çıkageldi. Ertesi gün olunca Peygamberimiz s.a.v. yine evvelki gibi söyledi. Bu adam yine önceki gibi çıkageldi. Üçüncü gün Peygamberimiz s.a.v. yine aynı sözü tekrar etti ve yine aynı adam ilk hâliyle geldi. Peygamberimiz s.a.v. kalkınca Abdullah bin Amr r.a. o adamı takip etti ve ona: “Ben babamla münâkaşa ettim, üç gün onun yanına gitmeyeceğime yemin ettim. Bu zaman zarfında beni evinde misafir eder misin?” dedi. Adam da kabul etti.

Daha sonra olanları, Abdullah bin Amr r.a. şöyle anlattı:

“Üç geceyi onunla bir arada geçirdim. Fakat gece boyunca uzun uzun ibadet ettiğini görmedim. Ancak fecre kadar, zaman zaman uyanıp zikretti ve tekbir getirdi. Onun hayırdan başka bir şey söylediğini de işitmedim. Üç gün geçince sanki onun amelini küçümser gibi oldum ve dedim ki:

«Ey Allah'ın kulu! Babamla aramda bir ihtilâf yoktur. Fakat Peygamberimizin senin için üç kere; “Şimdi yanınıza cennetlik bir adam gelecektir.” buyurduğunu işittim. Üç defa da sen çıkageldin. Ne gibi ameller işlediğini öğrenmek için senin yanında kalmak ve seni örnek almak istedim. Fakat senin büyük bir amel işlediğini de görmedim. Seni Rasûlullâh'ın söylediği mertebeye ulaştıran amel nedir?»

O zât: “Şu gördüğünden başkası değildir.” dedi.

Fakat ben ayrılmak için döndüğümde ardımdan seslenerek dedi ki:

“Evet, benim amelim, senin gördüğünden başkası değildir. Ancak ben Müslümanlardan hiç kimseye karşı kalbimde en ufak bir kin tutmam ve Allah'ın verdiği herhangi bir nîmet ve hayırdan dolayı da kimseye aslâ hased etmem.”

Bunun üzerine: “İşte seni o dereceye ulaştıran bu hâlidir.” dedim. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 166.) Helallik başlığını dolduran kelimelere geçmeden şunu da ifade etmek istiyorum. Zulme ses çıkarmayan dilsiz şeytanlar

hesaplarını vereceklerdir. Vesile olan sebep olan yapan gibidir. Bizler bu imtihanın sabredenlerindeniz inşallah. Önümüzde daha ne sıkıntılar var Allah bilir. Rabbim her bir imtihanında rızası istikametinde yol tutabilmeyi cümlemize nasip etsin. Hayat bu işte, geldik tertemiz, kirlendik (insan olmamız hasebiyle) ve arınma gayretiyle tertemiz gitme niyetindeyiz. İtirafçılara da zalimlere de dilsiz şeytanlara da hakkımı helal ediyorum. Bunlar Rabbimin bir imtihanıydı derinleşmemiz için, kendisine daha yakın olmamız için. Bundan sonra bu zulme sebep olanlar susanı ile konuş anı ile zulmedeni ile hepsi düşünsün hallerinin nice olacağını. Rabbim münafık olanları istisna Müslüman olanlarını affetsin münafık olanlarından ise imanlı olmalarını murat ettiklerine Rabbim iman nasip etsin ve onları da affetsin. İşte geldik gidiyoruz. Neden geldiğimizi hatırladık. Nereye gittiğimizi hatırladık. Nasıl gitmemiz gerektiği ile alakalı yatırımlarımızı yaptık. Bizden selam olsun insanlığa. Bizim dönemimizde olanlar kadar zulüm hiç bu denli zirvede yaşanmamıştı diyebiliriz. Ancak bizden sonra bugünü görseydin Ahmet Ceylan böyle demezdin diyeceğiniz günler de gelebilir. (Allah-u âlem) Rahatlığın imtihanının dönemine denk gelebilirsiniz. İşte en çetin imtihan o vakit sizi bulacaktır. Biz illet killet ve zilletin her biriyle ayrı ayrı sınındık sınıyoruz. Rahatlık imtihanı içerisinde olmak en çetin sınav çünkü sınavda olduğunun farkında olmaz insan. Epey yorucu bir bölüm olmuş olmalı yorgunluğunuz okuduğunu kitabın köklerinin içini sızlattı. Az kaldı kitap başlamak üzere. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

İnsan kelimesinin kökeninde yatan anlam üzerine bir bölümü okumaya başlıyorsunuz. Ne kadar da çok ben ben dediğine takılmayın yazanın, aldanmış ama aldatmamış bir yolcu olma gayretinde olmasındandır. İnsanın unutkan olması ruhlar âleminde Rabbini rab olarak kabul ettiğini unutması ile alakalıdır. Unuttuğumuz şeylerin hatırlanması yolculuğu aslında bizimkisi. Önceden insanların bir kusurunu bir hatasını gördüğümde kelimelerle dövmenin peşine giderdim. Daha sonra baktım ki bu bana anlık ego tatmininden başka bir şey sağlamıyor. Hatamı anlam şimdilerdeyse hata aramak maksadıyla insanlara bakmıyorum lakin bir hata görürsem de o bende var mı ondan nasıl ders çıkartabilirim şeklinde yaklaşıyorum. Bu sayede hem suizana girmemiş hem de gıybet etmemiş iftira etmemiş oluyorum. Yani günahattan uzak durmaya gayret ediyorum. Bu sayede kendi yolculuğumuza bir tuğla daha eklemiş oluyoruz. Günahlarımızın endişesi pişmanlığı demek ki Rabbimize karşı o kadar da mahcubiyet oluşturmuyor olacak ki başka günahlar gözümüze çarpıyor. Rabbim bilerek ya da bilmeyerek işlediğimiz bütün kusurlarımızı affının genişliği enginliği nispetinde hepimizi bağışlasın. Amin amin amin. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Ağlaman gerektiği zaman ağla erteleme ama ardından gül ki hayat yaşanılır olsun hayatı yaşa ki hayatta olanları yasatabilesin. Pek çok defa hayatta ağladım ardından güldüm şu anda güldüğüm gibi belki bundan sonra tekrar ağlayacağım ama tekrar güleceğim. Hayat ağlama ve gülüme serüveninden ibaret... Ağlama sınırında kalırsan ağlayarak ölür gidersin. Ağlama gülme ağlama gülme ağlama gülme serüvenini devam ettirirsen hayatın boyunca da hayatın sonunda da gülen olursun. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Bir hikâye yazmayı planlıyorum AYNA YOLU kitabı için. Buraya unutmamak için notumu bırakıyorum. Şayet ömrümüz vefa etmezse, imtihanı kadar kalemi de kuvvetli karındaşımın hikâyeyi vücuda getireceğini ümit ederim. Bir adamın günlük yaşantısı anlatılır. Okuyucunun yaşantısında kendini bulduğu rutin birkaç gün... ardından kaçırılır ve eziyet edilir uzun uzun bu eziyetler işkenceler anlatılır. Sayfalar sonra adamın aslında katil canı ahlaksız bir kişi olduğu anlaşılır ve bu kısımda da işlediği suçlar detaylı bir şekilde anlatılır. İnsanlar hikâyenin başında sayfalarca acıdikları merhamet ettikleri bir adama nasıl bakacaklarını şaşırırlar. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Gözyaşının yolculuğunu bilir misin? Bir dertli insan çocuğuyla genciyle yaşlısıyla hüzünlenir gözü yaşarır. O gözyaşı buharlaşır gökyüzüne çıkar, dua olur. O dua karşılık bulur rahmet olarak damla damla yağmur yağmur yeryüzüne iner kimine rahmet olur kimine bela. Bu bölümün devamı AYNA YOLU kitabında...

*

Hani köprüye girmeden önce son dönemeç vardır sonra dönüş yoktur işte o noktadasınız. Bu bölüm sizi çizgimiz şiiiriyle bizim 2021 dünyasına bırakacak ta ki kitabın kapağını kapatıp bizi boynu bükük bırakana kadar. Bizim boynumuzun büküklüğü dönemimizde yaşadıklarımızı şiiirle ifade etme gayretimizin nesliniz tarafından karşılık bulup bulmaması ile doğrudan alakalıdır. 2021 Aralık ayının başlarında son şiiirimi (Çizgimiz, 7'li hece ölçüsü ile) kaleme aldım ve yazı faslını tekrar açana kadar noktayı buralara bir yere bırakıyorum. Son şiiirimiz; serüvenimizi ve kâinatın yaratılış aşamalarına atıfları olması cihetiyle şiiirden kastın yerini bulduğunu göstermektedir.

Kalu bela yurdumuz

Din-i İslam yolumuz

Şeriattır doğrumuz

Severiz Muhammed'i s.a.v.

Ana rahmi yurdumuz

Din-i İslam yolumuz

Şeriattır doğrumuz

Severiz Muhammed'i s.a.v.

Anadolu yurdumuz

Din-i İslam yolumuz

Şeriattır doğrumuz

Severiz Muhammed'i s.a.v.

Kâinattır yurdumuz

Din-i İslam yolumuz

Şeriattır doğrumuz

Severiz Muhammed'i s.a.v.

Cennettedir yurdumuz

Din-i İslam yolumuz

Şeriattır doğrumuz

Severiz Muhammed'i s.a.v.

Vahdettedir yurdumuz

Din-i İslam yolumuz

Şeriattır doğrumuz

Severiz Muhammed'i s.a.v.

*

Bu satırları Rabb'imi Rabb olarak kabul edişime ve elçisi efendim Hz Muhammed'i s.a.v. peygamber olarak kabul edişime delil olsun diye yazıyorum. La ilâhe illallâh Muhammedur Rasûlullâh.

Son Söz

2015-2021 tarihleri arasında vücut bulmuş satırların serancamına şahitlik etmekteyiz. Satırlardan sadırlara yoluğumuzun bir sonraki durağı Rabbimin katında mahfuz, günahkâr içinse affa vesile olacak yeni bir durak inşaallah. Nefisli irade (cüz-i) ile istemek (dua) yaptığımız ama kaderde olan nefissiz (külli) iradenin “kün” emri ilahisiyle kazada vuku bulmasıdır. Dünya adına pek çok şey isteriz. Bunları Allah’ın rızasına giden yolda araç olarak istesek de bunlar nefisli irade kapsamında olduğu için şayet kaderde farklı bir yol bize sunulursa burada külli iradeye itimat esas olmalıdır. Çünkü O bizi bizden iyi biliyor ve bize bizden daha yakın ve bizim hakkımızda sadece dünyada değil ebedi hayatta da kendi rızasına ulaştıracak vesileler yaratmakta inşaallah. Hakkı hakikati haykırma gayretimiz son nefeste dahi devam edecek inşaallah. Bu yolda ölse de diri kalsak da bizi O’nun katında rıza makamı beklemekte inşaallah. Ne kadar da çok inşaallah demiş dediğinizi duyar gibiyim cevap Kur’an-ı Kerim’deki inşaallah kelimesinin geçtiği beş ayatte gizli. Şirk hariç gelin affederim diyor Rabbim. Bu satırlardan başlayarak mürekkepten kağıttan kalemden parmaklardan gözlerden bilgisayardan vb. şahitlik etsinler ki Rabbimi Rabb olarak kabul edişime ve elçisi efendim Hz. Muhammed’i s.a.v. peygamber olarak kabul edişime delil olsun diye yazıyorum.

La ilâhe illallâh Muhammedur Rasûlullâh.